

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

לג.

עין משפט נר מצוה

רובץ. מקרה הוא לו שרובץ תחת משאו בפעם האחת: ולא רבץ. הרגיל בכך: ולא מפורק. והוא כריץ טעניה. ולקמן פריך הכמיז הקס תקיס: יכול מרחוק. והטיל עליו שילך סס: מדה עמו. לאחר שהטעניו שמה יחזור ויפול: גב' מנא הני מילי. דשלו קודם: לא

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

יהיה כך אביו. הוהר מן עניות: כל המקיים בעלמו קד. אף על פי שלא הטילו עליו הכמז יש לנדה ליכנס לפנים משורת הדין ולא לדקק עלי קודם אם לא נהפסק מוכיח ואם תמיד מדקק פורק מעליו עול ג"ח ולדקק וסוף שיטתך לזריות: שלמדו חכמה. סברת טעמי המשנה ולהצין שלא יהו סותרות זו את זו וטעמי איסור והיתר והמיוז והפטור והוא נקרא גמרא: מקרא. מורה נביאים וכתובים: משנה. כמו שטענות ואין טעמן מפורש בהן: על שרוב

הכממו הימנו. אם מקרא אם משנה אם גמרא: האיר עיניו. שהודיעו טעם משנה אחת שלא יכול להצין: **דאסברן וזהמא ליסטרון.** בסדר סהרות (כלים פ"ג משנה 3 ופ"ה משנה 2) היא שניה ולא הייתי יודע מה כלי הוא ולמתי שחוף כף גדולה מהסלקין זו

וזהם הקדירה והקלחת ללדדין: **קרע מאניה.** קרע שאין מתאחה כיון תלמיד על הרב: אחד יורד לאמה השחי. משנה היא במסכת תמיד (פרק ג משנה 1) אלל הכנסים שחריט לפתוח דלתות ההיכל מי שזכה בדישון מונח הפנימי כו' ושני מפתחות בידו

אחד יורד לאמת השחי ואחד פותח כיון. אחד מן המפתחות הללו פותח שפס השפוי שאלל פתח ההיכל בקרן מזרחית כפויט של אולם ההיכל כדמתן התם שני שפסיהם היה לו לשער הגדול אחד לפסן ההיכל והאולם ואחד לדרומו ואותו שזדרוס לא נכנס זו

אדם מעולם כדמפרש התם ואותו שפס שזלפון והוא) לפתח שזוית האולם שאלל חמש אמות של כותל ההיכל שזלפון פתח ההיכל ודלת סוצבת זו ואותו מפתח של אותו הפתח יורד לאמת השחי. שפסיהם פתחים קטנים כמתן כיפות קטנות ארכים כעזבי רוחב הכותל ודלת סוצבת זו פוסט"ר זלע"ו. אחד יורד לאמת השחי הבא לפתוח זו שחריט

במתן האולם ומכניס ידו בחור שזכותל עד בית שחיו ופוחת: ואחד פוחת כיון. יורד לאמת שזכנס צוה (א) וצא לו לתל אשך על פני אחת עשרה אמה של אולם

וקצת מן ההיכל ופוחת כזמפתח שני דלת אחד שמתן התל ההיכל מהר זלל טורח כשאל פתחים ונכנס להיכל לפתוח דלתות ההיכל: כיון. כמו

(פסחים דף לו.) יעשנה זלפוס ויקצענה כיון מהר זלל טורח. והוא שער הגדול הוא פתח ההיכל שצין אולם להיכל: עומד זה מפני זה. כדן ולתמיד לרב לפי שהיו יושצין תמיד צנית תמדת יורד ומקטין ויכולס למדים זה מזה: לרבו מונח. שרוב שזלמדו ומנוו כר"י: ורזין לו רבו. ששעט שמועו שיש צידו מפי אחרים: מאלי. ללומר קודם לנציו לענין אצדה: וסנן רבו שלמדו חכמה. סתמא כר' מאיר: רוב חכמו. אם מקרא מקרא אם משנה משנה: מדה. היא קלת: ואינה מדה. שהמשנה וגמרא יפס ממנה מפני שתלוי בגירסא ומשתכחים שצנימיהם לא היה גמרא כזכת וגם לא היה ניתן ליכתב אלל לפי שנתמעטו הלצבות התחילו דורות [אחרונים] לכתבו: גמרא. כז פירשתי למעלה) שהוא לתל לז להצין סמימות טעמי המשנה מה הם וכששמים סותרות זו את זו יצין לתוך שהיו שמיין קיימות או לדעת דברי התנאים התלוקים כדבר ונימא הא מני פלוני חסס הוא:

מה לי רבצין. וא"ת ולישני רובץ כחנם רבץן כשכר דה"נ משני ולא מפורק כחנם אלל כשכר וי"ל דנימא ליה לשנויי דלמי כרבי יוסי הגלילי כדמוכח דלמיא כוותיה: ונב"ל שבה. זמה שמדה וצפריקה מיירי שירא פן ירבץ לאי כטעניה פשיטא דהא טעניה גופה כשכר וכל שכן מה שמדה:

וזהו רים. אית דגרסי רוס דשבע ומחלה רוס עולה (א) אלפס דהוי שיעור מיל דלומכ כפרק שני שעירי (וימא דף סו.) גצי סכות דשעיר המשתלח: **אבדתו** קודמת. וא"ת אצדמו ואצדת רבו וכדו אציו אצוהו קודם אי אצדמו הלל כדו אציו עדיף למאן דלמיר כפ"ק דקדושין (דף נב.) וסל זן ואס כדו אציו הלל אצדת רבו קודמת כדלמיר לעיל) אצי ה"ו יש לומר אצדמו קודמת דהיא דלציו נהנה מגוף הבהמה חייב לכדו כגון שחוט לי בהמתך אצל הניחה ליאצו ומציא לי ללכול שגס לאצ קשה האצדה אלל שרינה ללכול (א):

ומקדעין זה על זה. אף על פי שאינו יודע יותר לפי שלומדין זה מזה ואס תלמיר דלמירין כפרק האורג (שבת דף קה.) וסל חייב לקרוע על אדם כשר אפילו לא היה כשעת יליאט נשמה (א) יש לומר דהכא הוא רים תנא יומדדה עמו עד פרסה אמר רבה בר בר חנה: ונוטל שכר: **בתני** אבדתו ואבדת אביו אבדתו קודמת אבדתו ואבדת רבו קודם אבדת אביו ואבדת רבו של רבו קודמת שאביו הביאו העולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא ואביו (א) חכם של אביו קודמת יהיה אביו ורבו נושאין משאוי מניח את רבו ואחר כך מניח את של אביו יהיה אביו ורבו בבית השבי פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו (א) ואם חכם פודה את אביו ואח"כ פודה את רבו: **גב' מנא הני מילי** אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא אפס כי לא יהיה בך אביון ישלך קודם לשל כל אדם אמר רב יהודה אמר רב כ"ל המקיים בעצמו כך סוף בא לידי כך: היה אביו ורבו נושאין משאוי וכו': תנו רבנן רבו שאמרו רבו שלמדו חכמה ולא רבו שלמדו מקרא ומשנה דברי ר"מ (א) רבי יהודה אמר ל' כל שרוב חכמתו הימנו רבי יוסי אמר אפילו לא האיר עיניו אלל במשנה אחת זה הוא רבו אמר רבא כגון (א) רב סחורה דאסברן (א) וזהמא ליסטרון שמואל קרע מאניה עליה ההוא מרבנן דאסבריה (א) אחד יורד לאמת השחי ואחד פותח כיון אמר עולא (א) תלמידו חכמים שבבבל עומדין זה מפני זה וקורעין זה על זה יולענין אבדה במקום אביו אינן חוזרין אלל לרבו מוכתק קבעי מנינה רב חסדא מרב הונא תלמיד וצריך לו רבו מאי אמר ליה חסדא חסדא לא צריכנא לך את צריכת לי עד ארבעין שנין איקפדי אהדדי ולא עיילי לגבי הדדי יתיב רב חסדא ארבעין תעניתא משום דחלש דעתיה דרב הונא יתיב רב הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לרב חסדא איתמר רב יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן הלכה כרבי יהודה רב אחא בר רב הונא אמר רב ששת הלכה כרבי יוסי ומי אמר רבי יוחנן הכי והאמר רבי יוחנן (א) הלכה כסתם משנה ותנן רבו שלמדו חכמה מאי חכמה רוב חכמתו ת"ר העוסקין במקרא מדה ואינה מדה במשנה מדה ונוטלין עליה שכר גמרא אין לך מדה גדולה מזו ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן גמרא הא גופא קשיא אמרת בגמרא אין לך מדה גדולה מזו והדר אמרת ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן הגמרא אמר רבי יוחנן

במיני

לענין רש"י

מוסף רש"י

לענין רש"י

לענין רש"י

לענין רש"י

לענין רש"י

לענין רש"י

לענין רש"י

לענין רש"י

קפח א מיי פ"ג מהל' ד' מיי פ"ג מהל' עשין פ"ג טו"ש"ע ח"מ ס' רבנן ספיק':

קפח ב מיי שס הל' ה טו"ש"ע שס ספיק' ד:

קצ ג מיי שס הל' ז טו"ש"ע שס ספיק' ו:

קצא ד מיי פ"ג מהל' ופ"ה הלכה ח סגן עשין עד טו"ש"ע ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצב ה ו מיי שס הל' ופ"ה הלכה ח סגן עשין עד טו"ש"ע ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצג ז מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצד ח מיי שס הל' ז טו"ש"ע שס ספיק' ו:

קצה ט מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצו י מיי פ"ג מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצז יא מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצח יב מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצט יג מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצק יד מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצל יו מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצמ יז מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצנ יח מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצס יט מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

קצט כ מיי פ"ה מהל' ח"מ ס' רבנן ס' פ:

(א) סנהדרין סד: (ב) לעיל סנהדרין סד: ע"ש, (ג) נמשכת כלה מוספתא הויית פ"ב: (ד) עשין מוספתא מ"ק סה: ד"ה ועל דבן, (ה) עשין ח"מ סנהדרין מט: ד"ה אמר ומוספות ימותן קו. ד"ה רבא וע"ז יט. ד"ה אמר, (ו) כלי קודם מ"ב ופ"ה (ז) [מתנד ל:], (ח) שבת מ. ופ"ג, (ט) כס"א: הו"א, (י) רש"ל, (יא) ד"ה שלמדו חכמה, (יב) כלי קודם ד"ה וט"ל, (יג) הו"א אלפס חסר חמשה עשין בערך ערך רומ, (יד) דף נב, (טו) ופ"ה כותב, ד"ה רב וכן בתו' זמח"ס: ד"ה סתמא,

תורה אור השלם

1 כי תראה חמור שגאך רבץ תחת משאו וחדלקת מעוב לו עוב העוב עמו: שמת כה ה

2 לא תראה את חמור אדחק או שרור נפלים בדרך והתעלמות מיהם הקם תקים עמו: דברים כד 3 כי תראה שור איבק או חמור תעז השב תחייבו לו: שמת כה ה

4 אפס כי לא ידעה בך אביון כי בך יקרב וי בארץ אשר יל אלהיך נתן לך יתולה לרשותה: דברים טו ד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואחד פותח כיון נלחם כפונק צוה. י"ב אלל ה"ו ענדתי ס' שמוין שר' מפתחות היו שניהם כשפסיהם השפוי וע"ש:

הגהות הגר"א

[א] בגמרא ת"ר לא תראה כי מנחם מ"ל לא תראה. כ"ל (והוא כדברים כד וכן הוא כשפיהם שס וא"ש ד"ה המקראות מניני גבי אצ"ל ומוסקין או לה ענין ריבויא ופסיהם ופסיהם ובהג"א ח"מ ס' ר"ע"ט ס"ק י"ב: [ב] במשנה חס. כ"ב: ג"כ גירס' ס"ק ושי"פ פלן שקול נגד רבו: [ג] תוב"ד ד"ה ומקיעין וי"ל כ"י י"ב ופסיהם חולק וכי דוקא צדו מונח (ועומ"ס רבנו יצ"ר ס' רמב ס"ק ט"ז):

רבינו חננאל

ת"ר כי תראה יכול מרחוק ת"ל כי תפגע יכול פניעה ממש פניא בפנים ת"ל כי תראה הם כיצד ראה שיש בה פניעה שיערו חכמים אחד משבעה ומחצה במיל וזהו רים. ומדה קימו עד פרסה גוטל שכרו. לייבא לן פירקה בחנם לדימא הכל וטעניה שכר כרבנן: **מתני** אבדתו ואבדת אביו וכו' אבדת רבו שלו קודמת. פי' יניח של אביו ויניח של רבו וישיב את רבו רבו שאמרו רבו שלמדו חכמה ולא רבו שלמדו מקרא ומשנה דברי ר"מ ר' יהודה אמר כל שרוב חכמתו יותר ויסי [אמר] אפי' לא האיר עיניו אלל במשנה אחת זהו רבו. אצ"ג דאמר ר' יוחנן הלכה כר' יהודה בר ששה דהוא ברא אמר הלכה כר' יוסי. ועוד הנה שמואל עשה כמותו וקיע על ההוא מרבנן דאסבריה הא דתנן במסכת תמיד פ' אמר להן הממונה ושני מפתחות אחד יורד אמת השחי ואחד פוחת כיון פירש לו

(א) כן מנואר ביחשמי בסוף פסקין. (ב) כ"ה גירסא רבנו זמלסטין כתיבה אחת וכו"ה ג"י העריך בערך זמלסטין וע"ש עוד גירסא אחרת. (ג) נראה דלמי עיין כלן רק מקומו לעיל אלל דברי ר"מ. (ד) וכן הובא כשמי"ק וכו"ה מהרי"ק בשו"ס קט"ו דרבינו ספס"ר יוסי: